

يقين ڪيا هي؟

مصنف: مير فتح علي شاهه   مترجم: سجاد علي جلباڻي

عید ڪُون پڇي مُيڪون آڀڻي اباڻي ڳوٺ چيلهه بند وچ آڀڻي والد محترم دي دوست ڪجهه بزرگان نال ملاقات دا شرف حاصل ٿيا جنهن دي تشریف آوري ميڏي لا برکت دا سبب اهي دوران ڳالهيان هڪ آکاڻي مُيڪون سُنڻ لا ملي جيڪا انهن مضمون دا مرڪزي تصور هي .

آکاڻي :

هڪڙا بادشاه ڪنهن جهنگل ڪُون وڃي پيا ته انهن دي نظر هڪڙي بي حال فقير تي پُو ڳڻي بک ۽ اڃ جنهن دي منهن دي تمام نقشان ڪُون وسما چوڙيا اُهنس .

اُڃڙي خشڪ وال ، ڦاٿل

ڪپڙي ، ڪمزور نظران ڄڻ ته آڀڻي قافلي ڪُون گهڻا پري بي يارو مددگار ره ڳيا هووي ته هن اُونهن ڪُون سواءِ موت دي ڪنهن دا به انتظار باقي نه هووي .

بادشاه آڀڻي دل وچ اُونهن دي لاءِ رحم پاتا ، ۽ حڪم ڪَٽس ته اُونهن ڪون آڀڻي نال ڇا ڳلو محل وچ پُڄڻ نال ئي بادشاه حڪم ڏتا ته اُونهن فقير دا رهڻ گهڻ دا بندوبست ڪِيتا وڃي . بادشاه سلامت دي حڪم پورا ڪِيتا ڳيا پر جڏا شاهي دربار ڪُون اعليٰ قسم دا کاڌا فقير وت آندا ڳيا ته انهن کاوڻ ڪُون انڪار ڪر چوڙيا وڏيان ڪوششان دي باوجود به جڏا ڪجهه فرق نه ٿيا ٿڌا درباريان آکر بادشاه سلامت ڪُون اطلاع ڏتي ته ٿساڌا مهمان کاوڻ ڪُون منع ڪريندا پئي.

آخر بادشاه سلامت آپ آڻ پهتي ۽ فقير ڪُون وجهه ڄاڻڻ چاهي اهو کاڌا ڪيون نهي پيا کاڌا؟ کاڌا اونه ڪُون پسند نهي؟ يا درباريان دي طرف ڪوئي دل آزاري ٿي هي، آخر ڳالهه ڪيا هي؟

فقير اهو ٻڌا ڪر ڪاڏي ڪُون پري ٿي ڳيا ته مين موت دا يقين رکينديم، اُنھ لا ڪجهه به ڪاوڻ لا دل نهڻي اکيندا. بادشاه اُنھ ڪُون محبت ۽ همدردي نال سمجھايا ته ڏيک موت دا يقين مين به رکينديم پر اُنھ دا مطلب اهو نهڻي ته ڪاوڻ پيڻڻ چوڙ ڏيوي بادشاه دي بيحد اسرار تي فقير ڪاوڻ لا راضي ٿي ڳيا گڏ وچ هي هڪڙي گزارش ٻي به ڪيتي ته مين مرڻ ڪُون پهلون هڪڙي هفتي لا ٿساڏي سلطنت دا بادشاه ٿيڻ چھيندا پر. بادشاه اهو تسليم ڪيتا ۽ ٻئي ڏينھن هي آڀڻي تمام فوج، عوام ۽ درٻاريان وچ اعلان ڪيتا ته مين هڪڙي هفتي دي لا آرام ڪرڻ چھيندا پر، ۽ انھي عرصي وچ ميڏي جڳھ اي فقير بادشاه هوسي.

فقير بادشاه ٿيندي ئي اعلان ڪيتا ته سابقه بادشاه ڪُون هڪڙي هفتي بعد ڦاسي ڏيتي وڃي، جلدي سابقه بادشاه ڪُون گرفتار ڪر ڪي قيد ڪيتا ڳيا. اهو رڙيان ڪريندا رها ته آخر ميڏا جرم ڪيا هي؟ ميڏي احسانان ڪون ياد ڪر تيڪون جهنگ ڪئون برباد حالت وچ چاء آيا اهر تيڪون آڀڻي گڏ محل وچ رکيم تيڏي خاطر توازن لا خادم مقرر ڪيتر اتلي قدر تيڪون آڀڻي سلطنت دا بادشاه بڻا چوڙيا. پڇي اهو سلوڪ ڪيون؟ پر اُنھ ويچاري دي هڪڙي به نه ٻڌي ڳئي.

نئي بادشاه دي حڪم نال انھ دي ڪاوڻ لا ڪجهه موڪليا ڳيا پر انھ ڪاوڻ ڪئون منع ڪر ڏيا، ڪيون ته اهو آڀڻي آپ ڪون سزا ڏي رها اها آڀڻي غلطي تي پڇتاوي پيا. ڪيون ته اهو احتجاجن بکا رهڻ لڳا.

جڏا نئي بادشاه ڪون انھ ڳالھ دا علم ٿيا ته اهو انھ نال ملڻ لا قيد خاني هليا ڳيا ۽ انھ ڪاڏا نه ڪاوڻ دي وجهه دريافت ڪيتي ته انھ جواب وچ آڪيا ته هڪڙي هفتي بعد ميڪون ڦاسي آوڻ والي هي ۽ تيڪون ڪاوڻ دي لڳي هي ائين پلا جڏا انسان موت آڀڻي قريب ٿيندي ڏيکي اُنھ ڪون ڪاڏا ڪئون ياد آسي.

فقير جيڪو ان وقت دا بادشاه اها ڪڙ ڪر آڪڻ لڳا ته انهي ڪون آڪبي يقين تيڪون موت دا يقين اڄ ئي ٿيا هي .

انهين ڪون اڳچ تون صرف اڪيندا هئين ته مين موت وچ يقين رکيندا هر اها رهي ٿاڏي سلطنت تون ئي اينه دا بادشاه هين ميڪون ته صرف اها ئي ڳالهه سمجهاوڻي اهي ، هڻ مين هلندا پر.

اهو سچ هي اساڏي حالت به ڪجهه خاص نهين اسان به آڪي ڪون منيدي هسي ته الله هي ۽ مرڻ ڪون بعد اسان ڪون اونهدي اڳون آڻي تمام حرڪتان دا جواب ڏيڻا پوسي ، پر حقيقت وچ يقين ته اسانڌيان دليان وچ اڃان داخل هي نهين ٿيا هن.

جيڪڏهن هي ته ٿورڙا سوچو تسن ڪنهن دا خون ڪيون نهين ڪرڻ چاهيندي ؟

جيڪڏهن جواب سمجه وچ نه آندا پوي ته سوچو جيڪڏهن ڪنهن دا خون ڪريندي هوي ته انجام ڪيا ٿيسي ؟

تسن ڪنهن وڏي آفيسر ته اوندي آفيس وچ هڻ نهين چاوندي ؟

ڪيا تسن ريل دي پٽڙي تي اُنهن وقت تائين سمهه سگهندي پوي جڏهان ته ريل به اُنهن پٽڙي تي آندي پئي هي ؟

يقينن ن ٿورڙا سوچو ڪيون نه ؟

اونهن دي لا ته جيڪڏهن تسن سمهه سو ته اهو ٿاڏي زندگي دا آخري لمحا هوسي .

اهو يقين هي جنهن دي طاقت تسن ڪون اهو ڪم ڪرڻ ڪڏهو روڪ ڏتا هي ، نه ته تسن اهو ڪم ڪڏهن دا ڪر چُڪي هو ۽ آڻي زندگي تي هڻ به ڏو پيڻي هو.

For more Articles please visit

www.mirfatehalishah.com

<http://mirfatehalishah.wordpress.com>